

Kapitola 7: Lepší než Thierry Henry

V Monaku platil za nedosažitelný vzor. Kdykoliv v mládeži začal sázet góly nějaký útočník smíšeného původu, případně někdo s karibskými kořeny, okamžitě se o něm mluvilo jako o novém Thierryem Henrym. Jenže srovnání většinou nevydrželo dlouho. Bylo těžké soupeřit s bývalým francouzským reprezentantem, který v knížecím klubu působil mezi lety 1993 a 1999. Hned v první sezoně ve francouzské lize U17 nastřílel 42 gólů a brzy díky svému věku přepsal několik rekordů. Třeba když zažil profesionální debut v sedmnácti letech a čtrnácti dnech, nebo když následně vstřelil svůj první gól v Ligue 1. Bylo to 29. dubna 1995 proti Lens a Henrymu tehdy bylo sedmnáct let, osm měsíců a dvanáct dnů.

Kylian o Thierryem Henrym slýchal odmalička. Na hřištích v Bondy ho diváci okolo hřiště k „Titimu“ přirovná-

vali, kdykoliv se rozběhl k dlouhému sólu s míčem u nohy. Když v roce 2011 nastoupil do Clairefontaine, tamní ředitel Gérard Prêcheur si té podobnosti taky rychle všiml: „Tohle se ve třinácti jen tak nevidí, oba už v tomto věku spojovali rychlost s technikou. U Thierryho Henryho vynikala spíš jeho fyzická vyspělost, zatímco u Kyliana vás na první pohled upoutal jeho dribléřský talent.“ A srovnávání s Henrym ho samozřejmě provázelo i během prvních let v Monaku. „Skutečně toho mají společného dost, pokud jde o původ a jejich příběh. Ale tím to podle mě končí,“ říká Bruno Irlès, který si před trénováním Mbappého zahrál s Thierryem Henrym v Monaku i francouzské reprezentaci do jednadvaceti let. „Nemyslím to jako výtku, ale Thierry Henry byl dřív. I když udělal skvělou kariéru v Juventusu, Barceloně, New York Red Bulls a samozřejmě v Arsenalu, pořád na sobě musel tvrdě makat a neustále se posouvat. Kylian je úplně jiný. U něj jde čistě o talent.“

Přesto trvalo celou sezonu, než si talent z Île-de-France udělal jasno ve svých ambicích i v očekáváních monackých trenérů. Po těžkém startu pod Brunem Irlèsem byla jeho druhá sezona mnohem příjemnější. „Zvykl si na fungování našeho tréninkového centra a plně se začlenil do týmu,“ popisuje tehdejší šéf náboru Souleymane Camara. „S trenérským týmem, který byl mnohem více naladěný na jeho způsob uvažování, se cítil svobodněji.“